

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

A bajtársias szellemről.

A «Szolgálati szabályzat»-nak a «Közszellem és egyetértés»-ről szóló fejezete említést tesz a *bajtársiasságról* is anélkül azonban, hogy ennek mivoltát bővebben megmagyarázná.

A csendőrségnél sajnos sokat vétkeznek a bajtársiaság ellen, de ezen nem is lehet csudálkozni, mert a csendőrség szétszórt elhelyezésénél fogva az intézmény tagjainak nem igen van alkalmuk, hogy a bajtársiasság érzetét neveljék, ápolják és erősítsék és miután hosszabb időn át ritkán vannak együtt, a testvéries ragaszkodás és együttérzés sem fejlődhetik ki bennük olyannyira, mint ezt a testület és a szolgálat érdeke megkövetelné.

A bajtársiasság nagy fontossága nem szorul magyarázatra. Számos, majdnem mindennap ismétlődő példák, hathatós szószólói, mennyire szükséges — ép a csendőrségnél — a bajtársiasságot meggyökereztetni és mindazt, mi ennek útjában áll, kérlelhetlen szigorral kiirtani, akár csak a gázt vagy dudvát, mely a növény egészséges fejlődésének útját állja.

A gyakorlati tapasztalat mutatja ugyanis, hogy a legtöbb esetben a bajtársiasság hiánya okozta a rend és fegyelem megbomlását, egyenetlenség, czivódás, nemtelen erzelmelek, minők: irigység, féltékenykedés, rosszakarat, kapzsiság és ehhez hasonló aljas indulatok eddig is már nagy bajokat okoztak és végeredményében csak a szolgálat sinylette meg, ha az emberek békésen, tisztességesen megélni nem tudtak.

Minő egészen más a bajtárs, ki felette áll a barát-nak is, pedig erről a közmondás azt mondja:

«Nem igaz barát, ki csak azért az, hogy nem árt.»

Amint a *babér*: a bajnak bére, úgy a *bajtárs* is: *bajban társunk*.

Mindkettő igazán a bajnokot illeti meg, kiről lángeszű költőnk, Kölcey éneklí:

Bajnok, bajnok van-e erő
Százak felett kebledben —
Kivívz-e majd balsors ha jó
Lángszablyáddal kezdedben ?

Bajnoktársak, bajtársak akkor válnak be igazán, ha helyüket a balsorsban is megállják.

Könnyű csengő poharak közt a mellet verve a bajtársiasságot hangoztatni, de ha tettekre kerül a sor, becstelenség félreállni, segítség helyett tétlenül nézni a bajba jött bajtárs szerencsétlenségét, vagy kárörvendve lesni annak kinos vergődését!

Az igaz ember, a jó katona nem engedi, hogy benne felburjánozzanak oly nemtelen indulatok és szenvedélyek, melyekkel nemcsak másoknak okoz kellemetlenségeket, hanem magának és a szolgálatnak is árt, mert az ily embert senki sem szereti, mindenki megveti, elfordul tőle, nem támogatja, nem segíti, a szolgálat terén sem mutathat fel tehát eredményeket.

A bajtársias szellemnek, mely bizonyos tekintetben a csendőrség összes tagjait egy egészszé egyesíti, az *örskön* kellene leghatásosabban és legnagyobb mértékben megnyilvánulnia.

Az *örskön* a család, mely a családtagokat: a legénységet magába foglalja, egyesíti, az *örskönparancsnok*: a családfeje, ki a kis családot gondozza, neveli, oktatja, vezeti, mint egy jó apa gyermekeit.

Mint egy jó apának gyermekeit, akként kell az *örskönparancsnoknak* alárendeltjeit szárnyai alá venni, velük törődni, jó tulajdonságaikat kifejleszteni, a rosszakat nyesegetni, kötelességérzetüket ébren tartani, testi és szellemi szükségleteikről gondoskodni, azokat jóakarólag — ha kell szigorral is — befolyásolni, helytelen, ferde gondolkodásukat jóra fordítani, irányítani, erkölcsös, kötelességtudó és nemesen gondolkodó katonáknak nevelni.

Az alárendeltekkel való törődés és gondoskodás meg fogja teremteni a maga gyümölcsét, itt e kis körben érheti el az igazi bajtársiasság fejlődésének netovábbját és itt érvényesülhet gyakorlatilag legtisztábban és legnemesebb értelemben véve azon fő elv is:

«Egy mindnyájáért és valahány egyért.»

A fennkölt bajtársi szellem felette áll még a *barátság-nál* is, mely szűkebb körü, míg amaz számos rokonérzésű és hasonorsu férfire terjed ki.

Az *igazi* bajtárs jóban, rosszban egyaránt osztozkodik feleivel s míg egyrészt *egyese*k jóléte felettgondoskodik, másrészt az *egész* becsületének lehető gyarapításában leli fel legnemesebb feladatának egyikét és önzetlen jó

Hegedüt, harmonikát, tárogatót,

és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA
STOWASSER J.

cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becserélés. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

indulata mindenképpen elébe helyezi az *egésznek* javát s untalan a *közjó* érdekében fáradozva, saját érdekeit, ha nem is hanyagolja el egészen, de mégis szerényen háttérbe helyezi.

A jó bajtársra szüksége van a katonának és a csendőrnek.

Láthatjuk ezt a most dúló, az egész világot megrengető harcokban.

Mert amidőn a hadjáratnak vésszel teljes eseményei közepette mindenki ösztönszerűleg igyekszik másokhoz simulni, vajjon nem az igaznak bizonyult jó bajtársal fog-e a harcos legbensőbbben testvéresülni akkor, mikor oly messzire elszakadva érzi magát az édes szülőföldjétől és mindattól, ami neki az életet kedvelté és kedvessé teszi, amidőn még sohasem tapasztalt fáradalmakkal, nélkülözésekkel és veszedelmekkel kell megküzdnie!

Vajjon ki tartja benne a lelket ilyenkor hatásosabban mint az igazi bajtárs, ki megosztja vele talán utolsó falat kenyerét is, vigasztalja, ápolja és ha a kérés nélkül halál elszólítja, a hősi halált halt bajtárs sirja fölé ő tűz fejfát és bucsuztatja el őt.

A most dúló harcokban legendákat lehetne írni azon hősokról, kik nem törődve saját életükkel, halálba rohantak csak azért, hogy bajba került társaikat kivágják, megmentsék.

A történet lesz hivatva ezen hőstetteket megörökíteni, hősköltevények fogják megénekelni a bajtársi büszséget és önfeláldozást, képek és szobrok fogják az utókor előtt hirdetni a harci és katonai erények egyik legnemesebbjeinek. a bajtársiasságnak tettekben történt megnyilatkozásait.

De nemcsak a hadi veszélyeknek kell a katonákat összehozni és egyesíteni, hanem szükség van erre minden időben, tehát békés viszonyok közt is, különösen a csendőrségnél.

Hiszen az örs egy kis elszigetelt kör, a legénység egymásra van utalva, kívülről nem várhat, nem is igen kap segédelmet, egymásban kellene tehát keresni és megtalálni a támaszt, erősnek, gyengének egyaránt.

A bajtársi élet jelenségeit minden arra hivatott tényezőnek éber szemmel kell kísérni, minthogy e mellőzhetetlen kellék nélkül intézmény fenn nem állhat, ha fenn is áll, nem prosperálhat, mert gyakorlati példák bizonyítják, hogy ott, hol a bajtársi szellem megromlott, kiveszett, eredményeket elérni nem lehet.

A bajtársiasság soha ne fajuljon *pajtáskodássá*, mely gyöngeszivűen elnézi, sőt el is palástolja a czimbora vétékét.

A bajtársiasság sohasem alacsonyulhat bűnök palástjává.

A vétkeket mindig és mindenütt érje utol a törvény szigora.

Ha van, minden kórányagot ki kell a testből dobni, hogy ez folyton egészséges maradjon.

De ki kell az *önzésnek*, a *pártoskodásnak* dudáit is tépni irtani, hol csak felütik a fejüket, mert ez a bajtársiasságnak legveszélyesebb ellensége: a *durva önzés*, melynek ha sikerül egyszer az egész testületet megmetelyezni, felvilágosodott korunkba nem illő kaszt-elemmé fajul el, amitől pedig a magyarok Istene óvjon és őrizzen meg mindnyájunkat.

Egy eredményes lesállítás.

Irta: Nyomozó.

Tipikus, sötét, borus téli este. A hó szakad. Sűrű, apró szilánkjai füstfelhővé gomolyodva, csapkolódnak jobbra-balra az erős északi szélben. Az épületek s más kimagasló pontok közelébe valóságos sáncsorozatot épít belőle az ide-oda kanyargó szél, amint sivitva, zugva körül nyargalászsza a pusztai tanyát.

Épen hozzáillik a disznótoros téli estéhez. Mert bent a tanyában, Turgonyi János gazduraméknál csakugyan disznótor van.

Ott áll a gazda és a sógora: Kovács Mihály a szoba közepén, a sütőteknő mellett, amelybe más alkalmas eszköz hiányában, épen most sóztak be szép négy oldal szalonnát és gyönyörködve nézegették az asznapi munkájuk eredményét.

— Hát csak amondó vagyok én sógor, hogy ha minden télen ilyen gyönyörű két jószághoz segít a jó Isten bennünket, nyugodtan nézhetünk a következő év elébe, mert esztendeig nem kell zsiradékról gondoskodni!

Igy bölcselkedett Kovács Mihály, amint a sózást befejezve, felegyenesedett s közben megelégedetten dörzsölgette zsiros kezeit bőrködmönéhez és a nadrágjához.

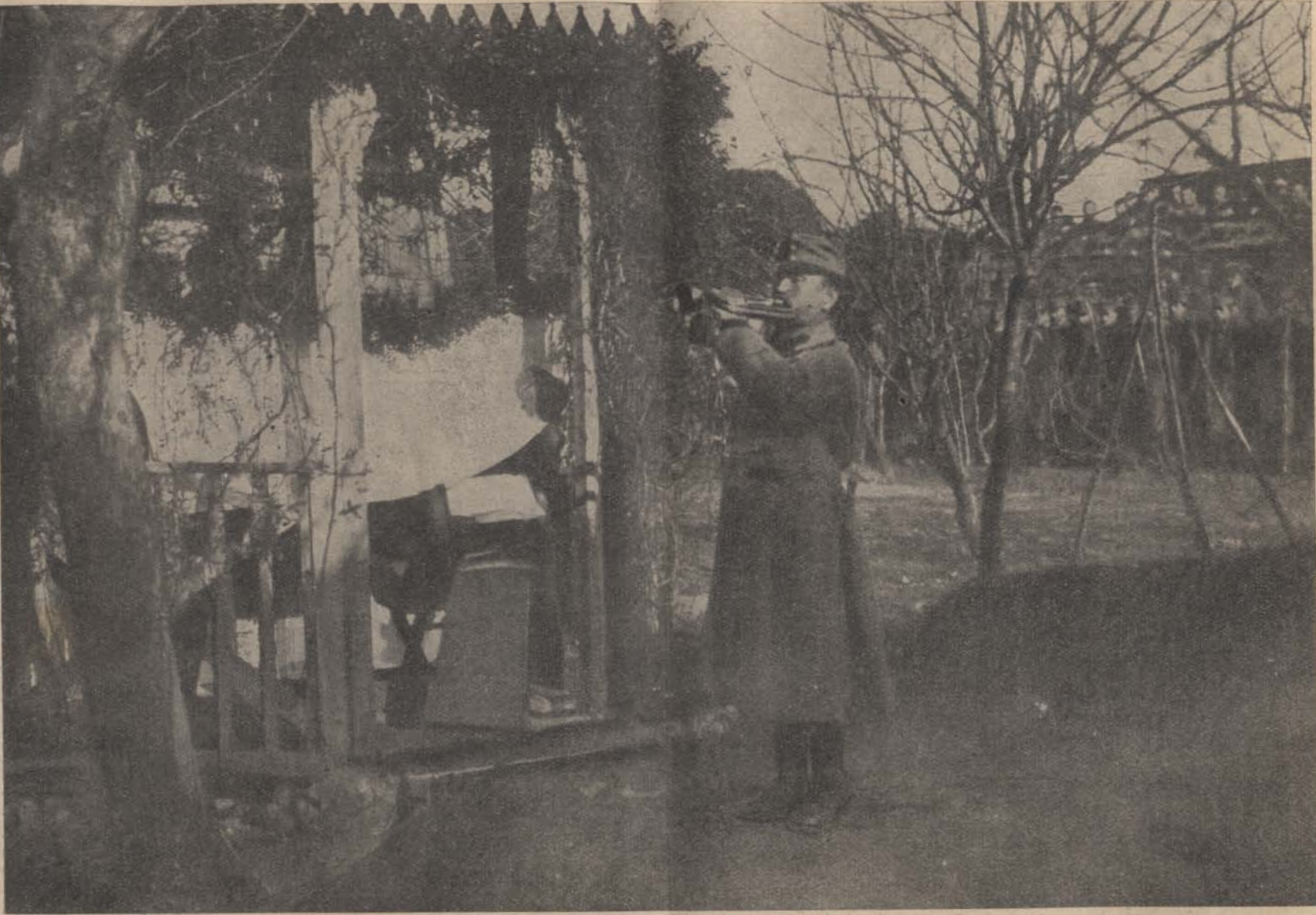
És igaza is volt. Nemcsak azért, mert borban van az igazság, ökgyelme pedig ekkor már jó boros állapotban volt, hanem azért is, mert csakugyan szép látvány volt a nagy széles sütőteknőbe befektetett arasznyi vastagságú s az esti világításnál gyémántként tündöklő sójegecsekkel bepermetezett szalonna.

— Bizony nem is adnám azt a vén koczát senki fia-

Ha fáj a feje ne tétovázzék, hanem használjon azonnal **Beretvás-pastillát**

mely 10 perc alatt a legmakacsabb migraint és fejfájást elmulasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógytárban. Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kiszpesten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítás.

A délnyugati harcztérről. — Tábori mise a front mögött: Imára!

tehenéért — szólalt meg Turgonyi, csakhogy mondjon valamit a sógora bölcsekedésére — mert már a múlt évben is ennek a fiáról hasítottunk le vagy két mázsa szalonnát, jövőre pedig, ha Isten segít, már az ő szalonnája lesz itt előttünk kiterítve.

Pár pillanatig még ott állottak a teknő mellett szótlanul, gyönyörködve az állatvilág e ritka kincsében; majd megszólalt Turgonyi:

— No fogja meg sógor, vigyük a többi után a kamrába, hadd pihenjen ott pár hétig, míg a só jól átjárja. S azzal megfogta a két erős férfi a teknőt s a konyhán át a kamrába csoszogtak vele, ott feltették a dagasztószekre és a háziasszony által utánok hozott fehér lepedővel betakarták, hogy a por be ne lépje.

Az a «többi», t. i. a hus már ott volt egy nagy kétfülü dézsában szintén beszóva, letakarva. A gerendákhoz felkötött rudon pedig ott lógott vagy 20 szál kolbász, mint az egésznek egyik fontos és izletes kiegészítő része.

Igy elrendezvén a dolgot, visszatért a két férfi a szobába, míg a háziasszony a konyhában maradt, ahol a leánya és a sógornője társaságában a vacsorához való hájas pogácsa, hurka, kolbász s más hasonló jók elkészítésével foglalkoztak.

Már esti 9 órára járt az idő, mikorára a vacsorát feltalálták s behuzódott mindenki — a két család aprajagyja — a meleg szobába, ami bizony jól esett az egész napi futkosás és fájlódás után.

Vacsora után Kovácsék hamarosan szobahozták, hogy jó lenne hazafelé *készülni*. Nem azért, mintha olyan nagyon siettek volna hazafelé, de hát ez már úgy illik. A szó is szaporodik vele, meg aztán módot nyújtanak a háziaknak arra, hogy minél jobban kimutathassák a vendégszeretetet és marasztalhassák őket, akik az adott esetben a rossz idő miatt és a jó bor mellől (ez csak Kovács gazduramra vonatkozik) — az igazat megvallva — bizony nem nagyon siettek.

Hát persze, hogy marasztalták őket. Sőt a háziasszony egyenesen kimondta a szentenciát, hogy nem ereszti őket egy tapodtat sem. Belehajtanak valahol az árokba vagy eltévednek a szörnyű hóesésben s ami még legbizonyosabb, a sógornője, aki úgy is gyenge asszony, megtalál hülni. Majd elmennek másnap délelőtt. Addig eláll a hó és nappal biztosabb is az út. Punktum!

Természetesen mindannyian beleegyeztek ebbe a véghatározatba és tovább beszélgettek az asztal körül, majd a két férfi a poharazgatás közben dalolgatni kezdett, ujjabb-ujabb nevetésre ingerelvén az asszonyokat és a bóbiskoló gyerekeket, ha egyik vagy másik eltévesztette a nóta dallamát.

Míg bent a meleg szobában a jó vacsora után így

örült, szórakozott a két család, künn a rettentő hóvihardaczára egy kétlovas kocsi közeledett a tanya felé. Egy férfi ült a kocsin. Báránybőr kucsmája le volt huzva a tarkójáig s az orrahegyéig s a subája a bőrével kifelé fordítva. A kocsierekben pedig a szalmán egy tömeg huzódott meg a zsákok és ponyvák közt.

Amint a Turgonyi tanya közelében levő ugynevezett borotai kiserdőhöz ért a kocsi, hirtelen megállott s mintha épen ezt várta volna, két férfi csatlakozott hozzájuk, mire a lovak istrángját levetették, kettő a subáját a lovakra terítette, a harmadik pedig — a kocsis — a kocsierekbe nyulva, a zsákok és ponyvák közül kihámozott egy 12—14 éves gyereket s erre a subáját ráadva, ráparancsolt, hogy a szemét nyitva tartsa. Ők hárman pedig ásót, csákányt és zsákokat véve magukhoz, elindultak a tanya felé s csakhamar eltűntek a füsttől hózivatárban.

Körülbelül háromnegyed óra múlva megrakodva jött vissza kettő az emberek közül s a kocsira dobván terhüket, újból visszatértek a tanyahoz s egy jó negyedóra múlva már hárman jöttek a kocsihoz szintén jól megrakodva. Ekkor hirtelen felvetették a lovak istrángját s a jöttükkel ellenkező irányban sebesen elhajtattak.

Kevés idővel ezután lefekvéshez készülődött a disznótorozó társaság, miközben eszébe jutott a gazdának, hogy a kamra kisablaka alighanem nyitva maradt. Ezt pedig be kell csukni, mert a macskák megdézsmálhatják a húst meg a szalonnát.

Ez okból a kamrába ment. Azaz, hogy csak ment volna, de bizony nem mehetett, mert az ajtó sehogyszem akart kinyitni. Forgatta a kulcsot jobbra-balra, a zár működött is rendesen, de az ajtó mégsem nyit. Végre is lármát csapott, mire a felesége meg a sógora odasiettek a lámpával s egyik-másik is próbálgatni kezdte az ajtó kinyitását.

A két férfi kissé ittas lévén, hamarosan kifogyott a türelemből, de az asszony addig-addig forgatta a kulcsot, nyomogatta az ajtót, míg egyszer rájött, hogy az ajtó be sincs zárva, a zár sem rossz, ellenben az ajtó belülről be van támasztva.

A két férfi csak elhült erre a felfedezésre. De csakhamar neki feküdtek az ajtónak s addig nyomták befelé, míg annyit engedett, hogy a szemöldökfát elhagyta, mikor is a további nyomás és emelés folytán hirtelen ki emelkedett a sarkából és a két emberrel együtt beesett a kamrába. S hogy az eset boszantóbb legyen, egy hirtelen támad légáramlat a lámpát eloltotta, a két ide-oda kapaszkodó és káromkodó férfinak pedig hóval-porral úgy telecsapta szemét-száját, hogy pár pillanatig szólni sem tudtak, csak prüszköltek, krárogáltak, köpködtek és a szemüket törölgették.

Czimbalmot, hegedűt, tárogatót, harmóniumot és az összes fuvó- és ütő-hangszereket

ugyszintén azok alkatrészeit és hürokat általánosan elismerve legjobban száflit Magyarország legelső, legnagyobb és legrégebb hangszergyára. ••• Árjegyzék minden hangszert bérmentve küldetik.

Budapest, IV. ker., Magyar-utcza 16.—18.—26. szám.

SCHUNDA V. JÓZSEF

ca. és kir. udv. hangszerszállító, az orsz. m. kir. zeneakadémia, valamint az összes budapesti színházak hangszerszállítója, a pedál-czimbalom és rekonstruált tárogató egyedül feltalálója. Alapított 1847-ben.

A délnyugati harcztérről. — Orosz foglyok hidat építenek.

— Itt baj van sógor! — szólalt meg végre Turgonyi remegő hangon.

— Az ám, még pedig nagy baj lehet sógor! — bizonyította Kovács. — Vagy kidült a fal, vagy kiásták, mert ugyancsak hordja befelé a szél a havat meg a port — füzte tovább a szót.

Ekkorára megérkezett a háziasszony egy éjjeli — úgynevezett tolvaj — lámpával. Ennek a világitásánál aztán felfedezték a bajt. A kamra hátsó fala ki volt ásva. Üres volt a sütőteknő, meg a dézsa is. Oda volt a szalonna, hus és a kolbászból is csak egy pár elszakadt darab hevert a földön.

— No sógor, most már csak fogjunk a kocsiba s menjünk a községbe a csendőrökhöz; ezt ennyibe nem hagyom! — fejezte be a sógorával folytatott káromkodási versenyt Turgonyi. — Ti pedig — szólott a körülöttük jajgató, siránkozó asszonyokhoz — zsákkal, szalmával tömjétek be ezt a lyukat, mert reggelre tele lesz hóval az egész kamra.

Alig egynegyed óra mulva nyargalva hajtott a község felé Turgonyi gazda. Nem érezték a fagyasztó szelet s a szakadó havat, csak hajtottak lóhalálában, már a mennyire a hófúvások engedték s éji félkettőkor már a csendőrlaktanya előtt állottak.

Itt azonban kellemetlen meglepetés érte őket. Csak a községi kisbíró volt a laktanyában, az őrsparancsnok és a legénység távol volt mind.

— De hát hogy lehet ez Jóska! — förmedt rá a gazda a kisbíróra, mintha ez lett volna az oka a csendőrök távollétének.

— Hát ugy van az gazduram — felelt flegmatikus bölcsességgel a kisbíró — hogy a Szilvási csendőr ur tegnap reggel elment a fiatal csendőr urral szolgálatba, az őrmester ur meg a népfölkelővel utánok ment az este, hogy megfogja őket, ha rossz helyen járnának. Mert nagy itt a szubordináció gazduram! Ugy ám! — fejezte be a szót nyomatékosan.

— Hát most mitevők legyünk sógor? — vetette fel a szót Kovács.

A kisbíró be sem várva Turgonyi válaszát, közbevágtott:

— Hát mit tennének gazduramék, elmennek haza, a további hivatalos dolgot majd elintézem én az őrmester urral, csak tessék rám bizni, jártas vagyok én már az ilyesmiben!

S ezzel, mint aki teljesen tisztában a dologgal, czezurát, papírt vett elő s feljegyezte, hogy Turgonyi János borotapusztai lakos kamráját ismeretlen tettesek kiásták s onnan két disznó husát, szalonnáját, kolbászát elvitték. Kár 800 korona. Sürgős nyomozás kéretik. (Igy olvasta ezt Jóska a községházához érkező rendőri közlönyökből is.)

— Igy ni! gazduram, a többit tessék ránk bizni, majd hirt adunk, ha meg lesz — biztatgatta a nyugtalankodó gazdát a kisbíró, mint a távollevő csendőrség hivatalos helyettese.

— És, ha csakugyan meg lesz, olyan toklyót adok jövő ősszel a lakodalmadra Jóska, hogy elég lesz paprikásnak — fejezte be a szót Turgonyi gazda és csendes jóéjszakát kívánva, kiballagtak a laktanyából.

A hózivatar még egyre tartott, sőt mintha időnként fokozódott volna a szél ereje. Ezuttal is, épen mikor a Veres Mózsi korcsmája előtt hajtottak volna el, úgy neki zudult, hogy a korcsma rozoga kapuját egyenesen bedöntötte az udvarra olyan recsegéssel, hogy a gazda lovai visszatorpantak a hirtelen támadt s szokatlan zajtól.

Másként talán eszükbe se jutott volna a korcsmára gondolni, de mert ez az epizód épen a korcsma előtt történt, meg aztán a hideg ki is szitta belőlök az esteli itókat, megszólalt Turgonyi:

— Költsük fel sógor a Mózsit. Jó lesz egy kis meleg bort bekapni. S minthogy a sógor nemcsak helyeselte az eszmét, hanem mindjárt le is ugrott a kocsirol, nehogy sógora megbánja az ajánlatot, félrehuzta az utból a bedült kaput, hogy amaz behajthasson akadály nélkül. Akkor vették észre a befüggönyözött udvari ablakon át kiszűrődő világosságról, hogy a Mózsi ébren van. Sőt annak bizonyosságául, hogy észre is vette őket, csakhamar mellettök termelt s megismervén éjjeli látogatóit, azonnal intézkedett is, hogy a lovak az istállóban, a kocsit az állás alatt jó helyre jussanak.

A korcsmaszobában jó meleg volt. S annak bizonyosságául, hogy Mózsi meglopta ezuttal a zárórát és hogy kevéssel elébb még mulató vendégei lehettek, ott volt a község vályogvető bandája is — mint ők mondták — azért, hogy bevárják a reggelt, hátha addig jobbra fordul az idő.

Hamarosan bebizonyosodott itt is, hogy örömeiben és bánatában egyaránt tud mulatni a magyar. A meleg bor kedvre derítette a disznótörő italozás alól még teljesen nem mentesült két gazdát és bizony felejtve lett a károsodás vagy talán épen azért, hogy efeletti bánatukat elhallgattassák, asztalukhoz rendelték a cigányokat és azok édesbus nótái mellett versenyt dalolgtatva, egyszerre azt vették észre, hogy rájuk virradt.

Azalatt, míg a két gazda mulatgatott, a tanyán pedig a két asszony sirdogált, a csendőri éberség kellemes meglepetést készített elő számukra.

Fazekas őrmester ugyanis nem azért ment el hazulról előző este, hogy — mint a kisbíró jelezte — a reggel kivezényelt járórét megfogja, hanem azért, mert a Bodoky majorbeli ispán panaszt tett nála, hogy a dohánykertészek ismeretlen dohánycsempészekkel össze-

Szántó Lajos gépfőraktára Szegeden

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆ Zóttér-bérház, Városháza mellett. (Rákóczi szoborral szemben.) ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Csendőrségi fegyvergyári kerékpárok. — Csendőrségi diszvarrógépek. — Világhírű tűnőkülli pathéfonok. — Világhírű tús gramfonok. — Lemez újdonságok és kerékpár felszerelési cikkek főraktára.

Csekély havi törlesztés! • Képes főárjegyzékem díjtalan! • Csendőrségi Urak legkedveltebb bevásárlási helye.

játszva, lopkodják a dohányt és oly ügyesen csinálják a dolgot, hogy még addig nem tudta leleplezni őket. A két járőrnek tehát az volt a célja, hogy a major közelében tartandó lesállítás mellett leleplezhessék a dohánytolvajokat.

A majortól mintegy 500 lépésnyire volt egy nádaslapos, amelynek szélén 8—10 nádkup volt összerakva. Ezek egyikébe huzódott meg úgy éji 12 óratájban az előző napon kivezényelt járőr, anélkül, hogy tudta volna, hogy az őrsparancsnok is hamarosan megérkezik. Onnan jól beláthattak a majorba, megfigyelhették a lapos mellett elhuzódó országutat és védve voltak a téli zimankó elől is.

Ugyancsak ebbe a majorba igyekezett Fazekas őrmester is járőrtársával, hogy a járőrt ellenőrizze s ha szükség lenne rá, annak a dohánytolvajok elfogásában segítségkézzék.

Ez utóbbi járőr éji félegy óra tájban közeledett a major felé. A hideg, türheterlen zimankó miatt és mert siettek is, ügetésben haladtak a nádaslapos tulsó szélén, mikor két embert vettek észre előttük a major felé haladni, akik csak akkor vették már észre őket, mikor mintegy 40—50 lépésnyire a sarkukban voltak.

Egy pillanatra megállott a két ember, mintha beakarták volna várni a járőrt. De amint felismerték, hogy két lovascsendőr közeledik feléjük, ledobták batyuitkat s egyik jobbra a nádas felé, a másik pedig ellenkező irányban futásnak eredt.

Ez utóbbi pár pillanat alatt utolérte az őrmester, míg a másik, miután a befagyott tó jegére menekült, oda nem volt tanácsos lóháton utána menni, befutott a nádas közé, a kalapja azonban az árok átugrásánál kiesett a fejéből és az árok partján maradt.

Zaj nélkül, mindössze egy pár állj kiáltás mellett történt ez az eset. De mert a szél épen a nádkupban meghuzódott járőr felé vitte a hangot, ezek is figyelni kezdtek a jelzett irányba s csakhamar észrevették, hogy valaki törtet keresztül a nádas közt s épen feléjük veszi az utat. Így történt aztán, hogy cseberből vederbe jutott a jövevény, mert amint a kuphoz ért, onnan a két csendőr toppant elébe oly közlről, hogy menekülnie sem lehetett; de nem is lett volna tanácsos, mert a feléje meredő két puskaeső és az erélyes felszólítás, hogy meg ne moczezanjon, mert különben a halál fia, eléggé tájékoztatta őt az esetleges következmények felől.

A két csendőr nem sokat teketóriázott az elfogott atyafival. Hogy gyanus járatban van, affelől semmi kétségük sem lehetett. S minthogy a szabadban való álldogálás nem volt valami kellemes, galléron ragadták az illetőt s megindultak vele a major felé, hogy ott meleg helyen majd igazoltatják.

Valamivel előbb ért ki ez a járőr az utra, mint az

őrmester és társai odaérhettek volna, de egy sipjelzés figyelmeztette őket a közeledőkre. Ez utóbbiak kantárszárol vezették lovaikat, előttük szintén egy gyanus alak haladt, a lovak nyergére pedig egy-egy tele zsák volt keresztülvetve.

A majorban aztán kiderült, hogy mind a két elfogott odatartozó dohánykertész, a zsákok mindegyikében pedig egy-egy féloldal szalonna, két-két sonka, hus és pár szál kolbász volt.

Kérdésre, hogy hol vették ezeket, mind a két kertész azt állította, hogy ismeretlen dohánycsempészekről kapták a dohányért, akikkel a borotái kiserdő mellett volt előre megbeszélte találkozásuk. Azt, hogy az ezekért adott dohányt a majorból vitték és hogy ugyanezeknek a csempészeknek már vagy három ízben adtak el nagyobb mennyiségű dohányt, nem is tagadták.

Mást talán megnyugtató volt ez a töredelmes beismerés, de Fazekas őrmestert még se tudták félrevezetni vele, annál kevésbé, mert dohánytörmeléknek, pornak semmi nyomát nem vette észre a szalonnán és egyebeken. Aztán meg fel sem tételezhette, hogy dohánycsempészek ilyenfajta cserekereskedést folytassanak.

Ennélfogva, bár a dohánycsomózás ideje miatt szükség lett volna a kertészekre otthon, a gyanus eset továbbbi nyomozásához előzetes őrizet alá vette őket az őrmester, mert előrelátható volt, hogy szabadlábban hagyásuk esetén esetleges bűntársaikkal összebeszélve, megghiusithatják a nyomozás eredményét. Magával is vitte őket mindjárt a község felé haladtában, abban a reményben, hátha otthon már bepanaszolta valaki a feltételezett betörést.

De nem juthattak hazáig. Szembe találtak a községből kifelé kocsizó károssal és sógorával, akiknek szinte kapóra jött ez a találkozás.

Az őrmester sejtelve megvalósult. Káros és sógora mindjárt ráismertek a tőlük ellopott hus- és szalonná-nemüekre. Csak az volt még a kérdés, hol és kinél lehet a lopott holmiknak a másik fele? Az aznapi nyomozás során, bár a két gyanusított a végső pillanatilag tagadott, mint a karikacsapás, kiderült ez is, még pedig részben a károstól nyert utmutatás nyomán.

Mikor ugyanis káros és sógora megtudták, hogy a két gyanusított dohánykertész, mindjárt eszükbe jutott, amire addig nem is gondoltak, hogy ezek összeköttetésben lehetnek azzal a dohányárusító emberrel, aki épen a disznótor napjának délelőttjén járt náluk. Látásból ismerték is azt az idegent és azt is tudták róla, hogy a környékbeli majorok valamelyikében dohánykertész, csak épen a nevét nem tudták.

Ezekből a körülményekből következtetve azonban nyilvánvaló volt, hogy ez a harmadik csakis a két őrizet alá vett egyén egyikének vagy mindegyikének

Ne vegyen hangszert, míg **REMÉNYI MIHÁLY** a magyar kir. Zeneakadémia házi hangszerkészítője ::
legújabb árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld Budapestről, Király-utca 58.

Hegedűk, fa- és rézfúvóhangszerek, czimbalmok. — Zenekarok teljes felszerelése. — Csendőrök különös, figyelmes és olcsóbb kiszolgálásban részesülnek. — Régi hangszerek becsérelése és javítása.

◆◆◆◆◆ Minden hangszerről árjegyzék külön-külön kérendő. ◆◆◆◆◆

közeli ismerőse vagy épen rokona lehet. Az őrmester tehát az egyik járőrre bizván a két gyanúsítottat, társával visszalavagolt a Bodoki majorba s ott a visszahagyott kertészek összeköttetése után puhatolva, megtudta, hogy az egyiknek: Fekete Jánosnak a fivére járt ott előző napon déltájban s hogy ez a Sőregi majorban szintén dohánykertész.

Mindössze másfél órai utba került az egész. Fekete Mihályt otthon találták. Még aludt, pihente az éjszakai fáradoalmakat, mikor megjelent nála a járőr. Az ellene felmerült gyanuról nem akart ugyan tudni semmit, de a kamrájában ott volt a keresett szalonna és husfélék egy ponyvába takarva azonmódon, ahogy a kocsiról levették. Délután három órára vissza is vitették az összes holmit káros tanyájára. Mindössze két szál kolbász hiányzott. Ezt Feketékék fogyasztották el aznap reggel a jó fogás örömeire.

Mihelyt meglátták egymást a bűntársak, már nem tagadtak tovább. Beismertek a betörést. Fekete Mihály volt a kezdeményező, aki a dohányárusítás alkalmával káros konyhájában állván, jól látta, hova hordják ezek az akkor már besózott hust. Távozása közben tájékozódott kívül is a helyviszonyok felől s miután nem első tette volt már ez, mindjárt elhatározta a betörést. Társakat könnyű volt neki szerezni. Öcsésére gondolt mindjárt. Ez pedig, mint kartársát és kebelbarátját: Csólyos János kertészt hívta meg, aki azonnal fel is csapott harmadiknak. Előző állításaikból csupán annyi volt igaz, hogy csakugyan a borotai kiserdönél találkoztak. A dohánylopást, illetve cserekereskedést csak a nagyobb büntett takarására eszelték ki. Ebből nem volt igaz semmi. De azért kiderült ez is. Csakhogy ebbe nem ők, hanem más két dohánykertész került bele.

Talán még a károsnak sem volt olyan öröme a kára megtérülése felett, mint a kisbíró Jóskának.

— Megmondtam ugy-e gazduram, hogy tessék ránk bizni ezt a dolgot, minden rendben lesz, — fogadta örvendezve a hazatérő társaságot — ismerjük már mi az ilyen jómadarakat — folytatta az elfogottakra czélozva.

— Jól van Jóska, megkapod a toklyót, ennyitigazán megér a biztatásod, — nyugtatta meg a gazda a többeszámban dicsekvő legényt.

Fazekas őrmester pedig csak mosolygott a bajusza alatt. Mi tagadás benne, neki is jól esett a környezetének ez az elbizakodottsága...

KÉPEINKHEZ.

A délnyugati hareztérről.

Akinek nincsenek értesülései a frontmögötti életéről, azt hinné, hogy ott tétlenül, pihenéssel töltik az időt a lövészárokból időközönként felváltott, esetleg az újabb

csapatokkal odaérkezett katonáink. Ezt hinni tévedés volna, mert a frontmögötti életnek is meg vannak a maga változatosságai, amelyeket nem is annyira unalomüzásból, mint inkább kötelességből kell teljesíteni a frontmögött tartózkodó hadfiaknak.

Ott van pl. a képeink egyikén látható tábori mise a front mögött. A vallásos érzés még a leggyilkosabb tüzből sem hagyja el az embert, sőt talán még ott fejlődik ki benne legjobban. Az életben maradhatás iránti remény sohasem halhat ki az emberből. És, ha az imádkozás nem is menti meg az embert a megsebesüléstől vagy a hősi haláltól, viszont az is tagadhatatlan, hogy a lelki érzéseket megnyugtatója, a szenvedések elviselését megkönnyíti, a néha el-eltűnő reményeket élesztgeti, a kishitűséget ellensúlyozza s a bátorságot növeli az embereken.

A lelki biztonság tudatának ébresztgetése teljesen egybevágó a kötelesség a személyi és testi biztonságot védő építmények gondozásával. Egyenlő fontosságú kötelesség mind a kettő. Egy, talán épen szükségessé vált hidnak felépítése vagy egy elpusztított hasonló építménynek hadászati szempontból ujjal való pótlása, fedezékek elállítása, javítása, azok áthatolhatatlanná tételére való törekvés, mind-mind a csapatok biztonságát szolgálják, akár a tűzvonalban, akár messzebb a front mögött vannak is azok. Mert ha az előre nyomulás szándéka ösztönzi is leginkább az ellenséges feleket egymással szemben, még sem szabad figyelmen kívül hagyni, sőt egyenesen számításba kell venni a visszavonulás beállható lehetőségét is.

Az az előrelátó gondoskodás tehát, a melyet a jelen számunkban közölt különféle képek állítanak elénk, mind ugyanazt az egybevágó fontos ezélt: a harezti fáradoalmakban és szenvedésekben kifáradt, elernyedtet lelki és testi idegeknek, részben a hit fenséges malasztjával, részben az élet- és testi biztonság iránti gondoskodással való újabb és újabb megerősítését és a további harccképességre való fokozást szolgálják. Erre pedig a mai hosszúra nyult világháboruban csakugyan nagy szükség van!

HIREK.

Adományok. Az Argay Ferencz csendőrszázados parancsnoksága alatt álló 2/15. számú csendőr portyázó-csapat legénysége a saját kebelében eszközölt gyűjtés eredményeként egybegyűlt 200 koronát, a parancsnok utján, azon kérelemmel küldte lapunk szerkesztőségéhez, hogy ezen összeggel, egy a háboruban elesett csendőrnek arra rászoruló hátramaradottai segélyeztessenek. A szerkesztőség által erre felkért kerületi parancsnokságok utján eszközölt megállapítások után, a szerkesztőbizottság Fery Oszkár tábornok, felügyelő-helyettes ur elnöklete alatt, a beérkezett adatok egybevetése után, a szóban forgó 200 korona segélyt, az arra családi és vegyoni viszonyainál fogva legérdemesebbnek bizonyult, néhai Pálfi János, hősi halált halt, volt IV. sz. csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester, háromgyermekes özvegyének itélte oda, kinek a 200 korona a husvétii ünnepek előtt el is küldetett. — A vak katonák javára: a következő adományokat kaptuk: n. m. Grűmaner Péter tábori csendőrtől, 41. honv. gyaloghadosztály, tábori posta

Csúz, Rheuma, Köszvény

amely sok ezer hálaírat és orvosi vélemény szerint biztos hatású háziszser. — Eredeti tégely ára 2 korona. Egyedüli készítő: Szenthe Lajos Patrona Hungariæ gyógyszerháza, Budapest, Damjanich-utca 2. szám.

esetén próbálja meg a világhírű erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

102. sz. 10 K, Klieber János csendőrőrmestertől 9/7. vonatszázad, tábori posta 62. sz. 20 K és Pető Elek csendőrőrmestertől, Szalkszentmártonból 8 K; a hadi-árvák javára: Balázs János csendőrőrmestertől 8 K, Kentler János csendőrőrmestertől 8 K, mindkettő a 106. gyalog hadosztálytörzsnél, tábori posta 6. sz.

Gyászhir. Verebélyi Marsó György, nyug. m. kir. csendőrezredes, a Ferencz József-rend lovagja, a m. kir. III. sz. csendőrkerület volt parancsnoka, április hó 16-án Budapesten, 67 éves korában meghalt. Temetése nagy és előkelő közönség és élénk bajtársi részvét mellett, április hó 18-án délután 4 órakor Budapesten, a József-körut 26. sz. alatti gyászházából történt, a honnan római katolikus vallás szertartásai szerinti beszentelés után a Kerepesi-uti temetőben helyeztetett örök nyugalomra. Nyugodjék békében! — Rosenthal Ignác, ny. m. kir. csendőrrjárásörmester, a koronás ezüst érdemkereszt tulajdonosa stb., az érsekújvári őrsnek hosszú időn át volt parancsnoka, április hó 16-án, tevékeny életének 55. évében, hosszas betegség után, meghalt. A megboldogultnak, kinek halálát özvegyén kívül hat gyermeke siratja, hült teteme április hó 17-én helyeztetett a rákoskereszturi temetőben örök nyugalomra. Nyugodjék békében!

Dicsérő elismerések. Dobai Sámuel, tábori csendőr-szolgálatot teljesítő, IV. számú csendőrkerületbeli őrmesternek, a cs. és kir. 27. gyalog hadosztályparancsnokság, a folyó évi 7. számú hadosztályparancsnoksági parancsa szerint, az utóbbi időben az ellenség kémdkedés elhárítása körül, különös kötelességtudással és sikeres tevékenységgel kifejtett közreműködéseért, a cs. és kir. Kosak csoportparancsnokság, dicsérő elismerését fejezte ki. — Nagy János VIII. és Ari Mihály, tábori csendőrszolgálatot teljesítő csendőr cz. őrmestereknek, a cs. és kir. 7. hadseregparancsnokság, a f. évi 500/141. számú rendeletével, kiváló szorgalmuk és az ellenség előtt tanúsított kötelesség-hű szolgálataik elismerésüül, a legfelsőbb szolgálat nevében, dicsérő elismerését nyilvántotta. — Bónya Simon, tábori csendőrszolgálatot teljesítő, IV. sz. csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmesternek, a cs. és kir. 19. hadtestparancsnokság, f. évi 322/XI. sz. parancsával, az ellenség előtt teljesített, különösen kötelesség-hű szolgálatainak elismerésüül, a legfelsőbb szolgálat nevében, dicsérő elismerését fejezte ki.

KÜLÖNFÉLÉK.

A «barbárok» boszúja. Egyik rotterdami holland lap érdekes cikket közöl brazíliai levelezőjétől, melyben élénk színekkel ecseteli azt az inséget és nyomort, a mit az ezévi nagy szárazság és a termés tönkremenése idézett elő az észak-brazíliai államokban. A levelező leírása szerint nemcsak az élelmiszerekben van hiány és nemcsak az éhínség pusztít a lakosság körében, de szünetel minden munka, nincs semmi kereset, úgy hogy a nép nagyrésze nem tud még ruhához sem jutni. A magán-jótekonyság ugyan akcióba lépett és — főleg a jobb-módu német gyarmatosok adományaiából — lehetőleg segíteni igyekszik ott, a hol a legnagyobb az inség és a nyomor, de ez mind kevés, mert országos akcióra

és a kormány nagyarányú segítségére lenne szükség, hogy a katasztrófa, az éhtifusz járványszerű fellépése megakadályozható legyen. A brazíliai közvélemény és a közönség — írja a levelező — inkább a francziákkal és az ántánttal rokonszenvez. Ezt bizonyítja az is, hogy már a háború kitörése első hónapjaiban különféle bizottságok alakultak. Franciaország és az ántantszövetségesek támogatására. A németekre ellenben ügyet se vetettek. És ime mégis most, hogy az észak-brazíliai nyomornak és inségnek hire kelt, az egyik brazíliai német ujság gyűjtést indított a szárazság miatt nyomorgók részére, a mely oly szép eredménnyel járt, hogy a német kolonisták rövid pár nap alatt körülbelül 60,000 koronát adtak össze s azt siettek is eljuttatni a segélyző bizottsághoz. A gyűjtés pedig azóta tovább folyik. Így álltak a német «barbárok» boszút — írja a levelező azért a semmibe vevésért és ellenséges érzületért, a miben a brazíliaiak Németországot részesítették.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

L. k. 1. Lapunk f. évi 11. számában «H. Gy.» jelige alatt adott üzenetünk, polgári egyének hasonló kérelmére is értelem-szerűen vonatkozik. 2—3. Nincs rá kilátás s nem is áll módunkban rajta segíteni.

R. L. Sós. Egyelőre nem tudunk róla.

Mackensen. A btkv. 367. §-ába ütköző vétség, a mely a kir. járásbiróság hatáskörébe tartozik.

Cs. B. őrmester. A jelzett megkülönböztetés csupán a csend-őrségnél viselt parancsnoki állás kifejezője.

K. T. őrsv. 1. Ön jelenlegi beosztásában épen olyan *altiszt*, mint volt azelőtt. Minthogy azonban szolgálatát jelenleg mint népfőlkelő, teljesíti, csak olyan rendfokozati jelt viselhet, mint a mely tényleges csendőrségi szolgálata alatt utoljára megillette. 3. Szolgálatban mindenkor a *tényleges* csendőr a járőrvezető.

Vollhynia. Igen.

Kiváncsi. 1. Szabályszerű nősülési engedélyre van szüksége. 2. Nem szemleköteles s így be sem hívható.

Bujdos. Nem.

Putnok. Az őrsre beosztott népfőlkélokre az idézett pont rendelkezéseit kell alkalmazni. Ez csak abban az esetben volna mellőzhető, ha ők a csendőr részére előírt havi óramennyiség-nél jóval kevesebb külszolgálatot teljesítenének.

V. K. Kórházi ápolási költségeinek a kincstár terhére való felszámítására van igénye. Kérje bevonulása után őrskihallgatáson.

88888. 1. Valóságos. 2. Szakaszevetői zsold.

Öreg népfőlkelő. Az őrsre beosztott népfőlkéloknek a meg-állapított napibetét befizetése ellenében, a élelmezésre, mosatásra és a tisztítószerek használatára ugyanolyan mérvben van igénye, mint a közzgazdálkodásban részes legénységnek.

B. I. A jelzett hozzájárulás a népfőlkelőre is kötelező.

Vitatkozó 1888. Postatiszt úr! Ha három rózsácskával bir: postafőtiszt úr!

K. A. Kérelmét őrskihallgatáson adhatja elő.

Küküllőmenti csendőr. 1. Igényjogosultsági igazolvány kiadását 12 évi tényleges szolgálat eltöltése után kérheti. 2. Ehhez minden előző tényleges szolgálata beszámít.

Vitatkozók. 1. Szolgálati ügy. 2. Olvassa el lapunk f. évi 10. számában «444. Pozsony» jelige alatt adott üzenetünket.

35. Nem közölhető. Vezető körök gondoskodását képezi.

A világ legjobb harmonikái

Orgonahangu, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hangu, 3 igaz váltóval 11 K. Egész zenekari hangu 4 igaz váltóval 14 K. Erős acézl hanguak 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, háromsorosak, gramatikus hanguak is készülnek.

Mogyoróssy Gyula királyi szab. hangszergyár

Gramofon

Csodásan erős-tiszta hangu be-szélőzép 30 K. nagy «Union» szerkezettel 36 K. — Legszebb hang lemezek az összes dalok, zenék, operák, tréfás előadások stb. 60 fill.-től 3 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

Budapest, Rákóczi-ut 71. szám.

HIVATALOS RÉSZ.

Körrendelet.

Az 1915. évi december hó 10-én kelt s a hadiévek hozzászámításáról rendelkező legfelső hadi- és hajóhadparancs értelmezése tárgyában az alábbiakat teszem közzé:

Tekintettel arra, hogy a háboru tartama alatt az egész csendőrség katonai szolgálattételre vétetik igénybe, a legfelső hadi- és hajóhadparancs harmadik bekezdésében megállapított kedvezmény mindazokra a csendőrségi egyénekre vonatkozik, akik a háboru tartama alatt a m. kir. és a m. kir. horvát-szlavon csendőrségnél tényleges csendőrségi szolgálatban állottak.

Kelt Budapesten, 1916. évi április hó 14-én.

Báró *Hazai Samu*, s. k.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározás:

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismerésül:

Szabó László és

Zomborevics István csendőr cz. őrmestereknek a III.,

Sárpy György csendőr cz. őrmesternek, a II.,

Janó István,

Fekete József és

Vasi József csendőr cz. őrmestereknek, az V.,

Mihály János csendőr cz. őrmesternek, a VIII.,

Berezki Kálmán csendőr őrmesternek, a III.,

Kis István őrmesternek, a II.,

Papp Sándor I. őrmesternek, a IV.,

Dedics János őrmesternek, a VI. számú csendőrkerületben; továbbá:

az ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

Horváth János őrsvezető cz. őrmesternek, a VIII. sz.

csendőrkerületben.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásuk elismerésül:

az 1. osztályú ezüst vitézségi érem:

Szlavik Dezső csendőr cz. őrmesternek, a II. számú csendőrkerületben;

a 2. osztályú ezüst vitézségi érem:

Cziczó István csendőrnek, a IV. számú csendőrkerületben.

Kinevezettek:

csendőr járásőrmesterré:

a következő őrmesterek:

1916. évi február hó 1-ével:

Péter Lajos és

Arros Sándor, az I.,

Biró Ferencz II. és

Pálfi Károly, a II.,

Végh Pál, az V.,

Ujvári Tivadar, a VII., valamint

1916. évi április hó 1-ével:

Galamb József, a III. és

Kelemen Sámuel, a VII számú csendőrkerület állományában.

Nyugállományba helyeztetett:

1916. évi május hó 1-ével:

Kálmán János, V. számú csendőrkerületbeli százados, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkant, mindennemű népfölkelési szolgálatra is alkalmatlan»

Választott lakhely: Désfalva (Kisküküllő megye).

Ideiglenes nyugállományba helyeztetett:

1916. évi május hó 1-ével:

Gábor Benjámín, VIII. számú csendőrkerületbeli járásőrmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkant, mindennemű népfölkelési szolgálatra is alkalmatlan.»

Választott lakhely: Csikcsekefalva.

Okiratilag megdicsértettek:

a. m. kir IV. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Hornyák János, Magyar László, járásőrmesterek, Dudás József őrmester, Határ Imre, R. Nagy János, Magyar József őrsvezető cz. őrmesterek, Papp Dániel, Horváth József IV., csendőr cz. őrmesterek és Mlinár Pál csendőr, az ellenségnek az ország határán történt betérése alkalmával, a harcban állott csapatok támogatása, elszállásolása és élelmezése, a szétszórt hadiszerek összegyűjtése, előfogatok kirendelése, általában a hadi célokat szolgáló és előmozdító fontos szolgálati ténykedéseik körül kifejtett hasznos, buzgó, szorgalmas és lelkiismeretes pontossággal teljesített szolgálataikért;

Dicsőfi András őrmester, Lendvay János őrsvezető cz. őrmester és Ujhelyi János őrmester, előbbi és utóbbi szárnyszámveteli, Lendvay János őrsvezető cz. őrmester pedig szárnysegédmunkási teendőikben, a háboru tartama alatt tetemesen felszaporodott irodai munkálatoknak, fáradságot nem ismerő buzgalommal, nagy körültekintéssel és lelkiismeretes pontossággal történt végzéséért, valamint előljáró szárnyparancsnokoknak hathatós támogatásáért;

Szoboszlai János őrsvezető cz. őrmester és a IV. kerülethez vezényelve volt Felek János II. számú csendőrkerületbeli csendőr, a háboru folyamán a hadműveletek elősegítése, katonai érdekek támogatása, de különösen a hadsereg szállítások körüli visszaélések nyomozása során 17 egyénnek az igazságszolgáltatás kezébe való juttatása s ezzel a kincstár érdekeinek 40.000 korona kárösszeggel történt megóvása körül kifejtett igen fáradságos, buzgó, szorgalmas és hasznos szolgálataikért.

Arany János, III. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester, Rákosi József, VIII. számú csendőrkerületbeli, Mán János és Barczán Péter IV. számú csendőrkerületbeli csendőrök, az orosz betörés alkalmával az ellenséggel szemben tanusított bátor magatartásuk, valamint a szétugrasztott katonák összeszedése, hadműve-

tek elősegítése, katonai érdekek támogatása és a fosztogatók kiderítése körül kifejtett fáradságos és hasznos szolgálataikért;

Egresi György, Kovács Kálmán, Német Mihály és Uj István őrsvezető cz. őrmesterek, a mozgósítás elrendelése óta, örseiknek kifogástalan vezetése és alárendeltjeiknek helyes fegyelmezése, valamint az ellenségnek a Kárpátokból történt kiverése alkalmával, a harcban állott csapatok támogatása, az elhagyott fegyverzet és egyéb hadiszerek összegyűjtése körül kifejtett, buzgó, szorgalmas és hasznos szolgálataikért;

Teleki László és Szöllösi András csendőrök az ellenségnek a Kárpátokból történt kiverése alkalmával, a harcban állott csapatok támogatása, az elhagyott fegyverzet és egyéb hadiszerek összegyűjtése körül kifejtett buzgó, szorgalmas és hasznos szolgálataikért;

Roszina László őrsvezető cz. őrmester, Menyhárt József és Mátyás Pál, csendőr cz. őrmesterek a háború folyamán, a 3. működő hadsereg érdekében, a hadműveletek elősegítése és támogatása körül kifejtett igen terhes, felelősségteljes és ügybuzgó szolgálataikért.

Balázs Mátyás törzsrőmester, a szárnyszámviteli és egyéb irodai teendőknél, lankadatlan szorgalommal, kötelességtudással és szakértelemmel való végzése és megbízhatóságáért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. IV. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Kastal József, Stuller András, L. Szabó Ferencz, Vajda Miklós csendőr cz. őrmesterek, Gániniczky Rudolf, Boldizsár Lajos, Beke István, Román Albert csendőrök, valamint a III. számú csendőrkerület állományába tartozó Borbély Antal, Regdon Mátyás, Kácsor József, Ilies József, Káplár Végső János csendőr cz. őrmesterek, Izsák Lajos és Paál János csendőrök, a 3. működő hadsereg érdekében, a hadműveletek elősegítése és támogatása körül kifejtett buzgó, szorgalmas és hasznos szolgálataikért;

Valuska Imre, K. Szücs Gáspár, Deés Kálmán, Suhajda György, Kerekes István, III. számú csendőrkerületbeli és Z. Fekete János, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmesterek, T. Nagy Imre, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr, Tróbert János. VI. számú csendőrkerületbeli csendőr, Ambrus János, Belenszki Károly, Sztupjár György, Ábrahám Mihály, Sztójka János, Spák Albert csendőr cz. őrmesterek, Besenyei Lajos, Pécsi Pál és Góznér Ignác csendőrök, a mozgósítás elrendelése óta, a hadműveletek elősegítése, katonai érdekek támogatása, a csapatok által hátrahagyott fegyverzet és egyéb hadiszerek összegyűjtése körül kifejtett buzgó, szorgalmas és hasznos szolgálataikért;

Szentmiklósi László, Hüttner János őrsvezető cz. őrmesterek, Bódis Sándor és Váczi Nagy János csendőr cz. őrmesterek, Udud József, Patai József, Kovács László, Miklós Béla, Tuplicza Iván Demeter, Kecskeméti László, Krajbik Sándor, Varga Gergely, Huszár Antal, Harbulya Pál, Fehér Illés és Kudics Gergely Mihály csendőrök, továbbá a III. kerületből vezényelt Sörös János és Mikus György csendőr cz. őrmesterek, valamint Eiben József, Terpisko János népfőlkelő cz. tizedesek, Czéhán József népfőlkelő szakaszvezető, Zsoldos György és Majzik István népfőlkélok, az ellenségnek az ország határán történt betörése alkalmával, a harcban állott csapatok támogatása elszállásolása és élelmezése, a szétosztott hadiszerek összegyűjtése, előfogatok kirendelése, általában a hadicélokot szolgáló és előmozdító fontos szolgálati ténykedéseik körül kifejtett, hasznos, szorgalmas és lelkiismeretes pontossággal teljesített szolgálataikért;

Liptószentiváni Szent-Ivány József népfőlkelő cz. őrmester és Migra Ede tartalékos szakaszvezető, a háború tartama alatt a hadianyag összegyűjtése, a maradozók és szökevények elfogása, valamint a szárnyirodában felszaporodott irodai munkálatok végzése körül kifejtett pontos és lelkiismeretes szolgálataikért.

Előléptettek:

őrmesterré:

a következő őrsvezető czimzetes őrmesterek:

1916. évi márczius hó 1-ével:

Ruden János, a II. és

1916. évi április hó 1-ével:

Négyesi Gyula, a VII. számú csendőrkerületben;

őrsvezető cz. őrmesterré

az alábbi cs. cz. őrmester:

1916. évi márczius hó 1-ével:

Szabó Pál, az I. számú csendőrkerületben;

csendőr cz. őrmesterré:

a következő csendőrök:

1915. évi július hó 1-ével:

Erdei József és Miklós János II., a III.,

1915. évi július hó 10-ével:

Farkas Antal az V.,

1916. évi márczius hó 1-ével:

Bolyosi Mihály, az V.,

1916. évi márczius hó 19-ével:

Deák Gáspár és Forintos Dezső, a II.,

1916. évi április hó 1-ével:

Boér József II., Farkas Gábor, Iszlai György, Petreus András, Pálfi Gyula, Sófálvi Antal Szilágyi György, Iszlai Albert, Konrádi János, Bence Zsigmond, Magyar

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésére.

Előlegek értékpapirokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetét után, melynél a betető az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem köti, 5½% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapirokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezeség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, intézvények és chequek beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.

Veszünk és eladunk értékpapirokat, idegen pénzeket.

János. Hudubecz János, Pásztor Sámuel, Oltyán János I., Soltis József, Lovas Albert, Buesi Mózes, Kovács Dénes I., Ilyés György, Demián János, Bokor Domokos, Szöcs Sándor, Heugán Lajos, Bán Lajos Barta János, Bolozsán József, Török János I., Varga Károly, Lőcsei Ferencz, Korondi György, Turkás Gergely, Csép Sándor, Baricz Ferencz, Borbáth József, Barabás Ferencz. Usurél Lázár, Vésza János, Koréh Endre, Hesfelán János Hatházi Károly, Antal Imre, Hátosz János, Áni Péter, Nagy Tamás, Olteán György, Zbárcsa György, Szálteleki József, Lőrincz Albert, Csiki Mihály, Tamás Dénes, Szász Vilmos, Antal István I., Grélus Demeter, Kercsedti Tivadar, Sebestyén Albert, Ruzz Vazul, Kis Lajos, Gergely Zsigmond, Gadó István, Gál Ignác, Veres János II., Tamás György, Giró István, Bodrogi István, Fekete Sándor I., János Mihály, Molnár János, Horváth Dénes, Serfőző András, Mihály József, Török András, Bagaméri József, Pázi István, Nagy Lajos I., Szabó János III., Bálint Zsigmond, Szöcs György, Marticsék József, Szántó Miklós, Demeter Lajos, Szöke Albert, Dimény József, Deák Sándor, Gagy Albert, Lukács Kálmán, Balázs Lőrincz, Havadtői Péter, Kiss György, Domokos József, Szöke Miklós, Nagy János I., Szöcs Demeter, Körösi D. József, Hajdó Ferencz, Puszkás György, Borsi Albert, Horváth Menyhért, Ilyés Ferencz I., Lukács Sámuel, Czeucz György, Murcsán György I., Krakкаи Dénes, Domokos István, Onisor Győző, Balázs László, Morár Demeter, Cziki Miklós, Fekete János, Fecső József, Farkas Mihály, Székely István, Takács György, Rácz Miklós, Varga Márton, Fodor Ferencz I., Biró Péter II., Zehán János, Baló Jenő, Barna Lajos, Vass György, Lőrincz Dénes, Bozsor Sándor, Rezsán Pászku, Tankó András, Látyes Gábor Szász Károly, Bálint József II., András Ignác, Simó Béla, Szász József, Baka Béla, Nagy Sándor, Kranga István, Füleki Sándor, Szakács János, Vári Zsigmond, György Géza, Vincze József, Both Imre, Csép Pál, Szász András, Kovács Ferencz I., Kertész Péter, Pogyina László, Szabó András, Molnár Sándor, Borbé János, János Pál, Hunyadi János, Magyar Imre, But János, Bálint Márton, Dimény Dénes, Zsigmond János, Nagy Márton, Maginyecz Pál, Demeter Ferencz I., László Vazul, Rakoleza József, Hajdu András, Németh Péter, Orbán Ferencz, Németh Lajos, Kovács Vazul, Biró János, Simó Péter I., Pap György, Vastag György, Kővári Ferencz, Kis János, Trombitás Ferencz, Fodor János, Bobb János, Tóth Lőrincz, Veress Lajos, Gnia Mihály, Pálfi Dénes, Mojzi János, Pataki István, Sztupi Antal, Bobb Ilyés, Fülöp András, Nemes Demeter, Várad Ferencz, Krisán Gábor, Csupics János, Jenei Vitályos, Molnos Márton, Mozsár Imre, Milotai János. Vajas Já-

nos, Nagy András, Varga Mihály, Balázs Vincez, Fekete Albert, Bálint Titusz, Farkas Illés, Pataki József, Goga János, Peti Mihály, Budai László, Filimon Sándor, Sándor Péter, Dénes Márton, Csiki Zsigmond, Jakab Lajos Nándor, Bányai György, Tóth B. Ferencz, Kodó Dénes, Fekete Sándor II., Kovács Mihály, Kimpián Demeter, Albert Sándor, Csillag János, Bükkös Márton, Csont József, Bende András, Fekete Péter, Zakariás László, Kis József I., Bidián Sándor, Recze András, Péter Lajos, Sebestyén Miklós, Nagy György István, Andrási Sándor, Bajcsi Lajos, Szöke Ignác, Csiki András, Demeter György, Lőrincz József II., Gál János I., Teleki Péter, Baricz Lajos, Fánta Gyula, Buh János, Sólyom József, Ujfalusi János, Márton Károly, Furnika György, Joó András, Hesdeczán Jakab, Nagy Károly II., Szentgyörgyi Albert, Szatmári István, Orbán Sándor, Geceze Simon, Bartos Zsigmond, Kádár András II., Márton Sámuel, Végh Sándor, Nemes Lajos, Elekes József, Opra Bokor György, Tőkés Ferencz, Udvar Mihály, Szöllösi József, Sándor János II., Péterfi Mihály, Mihály László I., György József, Takács János, Péter István, Ambrus Ferencz, Ilyés Ferencz II., Nolik Ferencz, Czika István, Szegedi Zsigmond, Sebestyén Imre, Sóra Illés, László Sámuel, Bede Lajos, Réti Flórián, Mikle János, Lung Simon, Orbán Dániel, Incze András, Kiss József II., Szabó Sándor, Csákányi János, Gábos Lajos, Descsán Traján, Kalocsai Ferencz, Kovács István I., Dénes Albert, Kis Áron, Bányai László, Albert B. Miklós, Gergely Márton, Kelemen Lajos I., Aszalós Mihály, Miklós Márton, Istvánfi István, Bedő Ágoston, Márton Lajos, Sütő Domokos, Bogdán Fülöp, Gyetvai István, Ursucz Szilárd, Balázs György, Juhász Ferencz, Pap Péter, Áron Frattilla, Sándor János III., Mara Mózes, Barabás Ignác, Sándor János I. Szilágyi Sándor, Negrea András, Bányai József, Gál András, Biró Péter I., Simon Simon, Krisán János, Vojvoda Simon, Hurubán András, Bugyán Sándor, Mikán Mihály, Szász Márton, Szakálos János, Szász Sándor, Nagy András I., Hajdu János, Török Ferencz, Albert János, Vetési Péter, Vigh József Kendi Sándor, Kimpián László, Kertész Mihály I., Szöke Mihály, Balogh Antal, Hajdu István, Baróti János, Horváth József, Horváth Imre, Kutas Sándor, Kuncz Ágoston Veres János I., Kovács Lajos, Sztupineán Áron, Szentes József, Miron Sándor, Finta Mihály, Romos János, Bajkó István, Bikfalvi József, Krasznai Flóra, Vári Dénes, Kis István, Fetke György, Dobandi György, Grécsi Ferencz, Vágási Dániel, Pap Imre, Király Lázár, Gergely Ferencz II., Soós János, Pálcsa László, Mihály Dénes, László Bálint, Korodi József, Nagy Gyula, Lukács Mózes, Sebe Márton, Kovács István II., Moldován László az I. számú csendőrkerületben.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

**Fiókok: Budapest, VI., Gyár-utca 26.
Nagyvárad, Rulikovszky-út 22.**

Fontos értesítés!

A háboru okozta személyzet hiány miatt csak **szegedi főüzletünk**-ből intézzük el a postai küldeményeket, azért a megrendeléseket, pénzküldeményeket és levelezéseket **Szeged, Kárász-utca 9.** címre kérjük.

Az új Honv. Min. rendelettel renaszerezített tábori

csendőrségi sapkák

és **aczelzöld hajtóka**
posztó már kapható. ::